

For 42 år siden var Peter Svendsen med til at bygge Ottar. Nu nyder han udsigten fra nausten under restaurationsarbejdet. Foto: Timo Battefeld

Så er der pause, efter bord og hænder er sprittet af. Trods det gode vejr er Steen Weille og Kurt Bille er krøbet ind i skibslaugets lille klubhus. Foto: Timo Battefeld

Skibslauget har bådehus eller naust, som det hedder i de kredse, på sydsiden af Augustenborg Fjord. Foto: Timo Battefeld

Ottar lokker med frihed på vandet

Trods corona mødes en lille håndfuld mænd og enkelt kvinde flere gange om ugen for at klargøre båden Ottar, som de længes efter at få sat i vandet. Nu er de næsten færdige.

HISTORISK BÅD

Birthe Juul Mathiasen
bma@jv.dk

AUGUSTENBURG: Den er spids i begge ender, slank, let og bygget til kastevinde og stærk strøm. Den historiske bådtype Færebåden, som Skibslauget Sebbe Als i Augustenborg byggede et eksempel af for 42 år siden, er som skabt til modstand.

Det er medlemmerne også. Trods corona, der har lukket landets grænser, aflyst arrangementer og sat samvær med flere end 10 personer på pause, insisterer de på mødes flere gange i ugen. For corona eller ej: Ottar skal i vandet inden sommer.

- Den er nok klar om to måneder, vurderer Jens Estoft, tidligere maskinmester i handelsflåden og nu medlem af både Skibslauget Sebbe Als og Nydambådens Bådelaug.

Andre i gruppen taler derimod om engang i maj.

Jens Estoft bruger både hverdage og weekender på Ottar. Sammen med Nicole Møller er han travlt beskæftiget med at slibe maling af den indvendige side af båden, mens andre monterer åreklodser og maler årer.

- Ja, hvis ikke hun var blevet malet både indvendigt og udvendigt, ville hun have holdt sig bedre. Træet kan jo ikke komme af med fugten, forklarer Kurt Bille, der er projektets materialeforvalter.

- Hvis den bliver behandlet ordentligt, holder den uendeligt. Jeg

har lige set en færebåd til salg på nettet. Den var bygget i 1870, fortæller Steen Weille.

Derfor skal træbeskyttelsen, som Ottar blev smurt ind i før sin dåb, væk og erstattes med olie. Ottar har også fået skiftet øverste bordplanke på begge sider, som blev monteret efter at være dampet i rette form. Dertil kommer nye bundstokke, "knæ" og andre dele.

- Vi spritter af

Ottar kom til verden som lillesøster til vikingeskibet Sebbe Als, som spejdere i Augustenborg byggede i 1967-1969. Den er kopi af en særlig bådtype, som udvikledes på Færøerne efter vikingetiden, og som har været i brug gennem århundreder til at transportere varer fra ø til ø og mennesker til gudstjeneste om søndagen.

Medlemmerne i Skibslauget Sebbe Als bruger den til træning: - Den er meget lettere at styre og hurtigere at vende end Sebbe Als, forklarer Nicole Møller, som i begyndelsen kom forbi for at dokumentere restaureringen med sit kamera, men siden blev fascineret af processen og greb værktøjet.

Hun kan næsten ikke vente, til Ottar kommer i vandet.

- Jeg blev oprindeligt medlem for at sejle, og derfor knokler jeg på med arbejdet sammen med drengene. For Ottar skal ud. Det er friheden på vandet, der trækker. Når vi først er derude, er det vind og vejr, der bestemmer, og alt andet bliver ligegyldigt, forklarer hun.

FAKTA

SKIBENE OG LAUGET

Skibslauget Sebbe Als i Augustenborg har omkring 40 medlemmer, deriblandt to, som var med til at bygge Sebbe Als. Lauget har bygget to både:

Sebbe Als

er en kopi af vraket Skuldelev 5, der i 1959 blev fundet i Roskilde Fjord og som i dag kan se på Vikingskibsmuseet. Sebbe Als er den ældste kopi af båden. I 1972 sejlede medlemmerne fra Slesvig til Oslo i Sebbe Als.

Ottar

er en kopi i af den færøske ottemandsfarer, der har plads til otte roere. En robåd, der også har mast og sejl.

Om vinteren ligger Sebbe Als normalt i naust (bådehus), men i år ses den i Augustenborg Havn, da Ottar optager pladsen i nausten.

Den tidligere sygeplejerske er ikke bange for at blive smittet med corona, når hun står bøjet over rælingen sammen med de andre: - Vi er max to-tre-fire i nausten, så vi kan sagtens holde afstand. Vi møder heller ikke op, hvis vi er syge. Jeg har også fået indført, at vi spritter bord og hænder af, inden vi sætter os og spiser, forklarer hun.

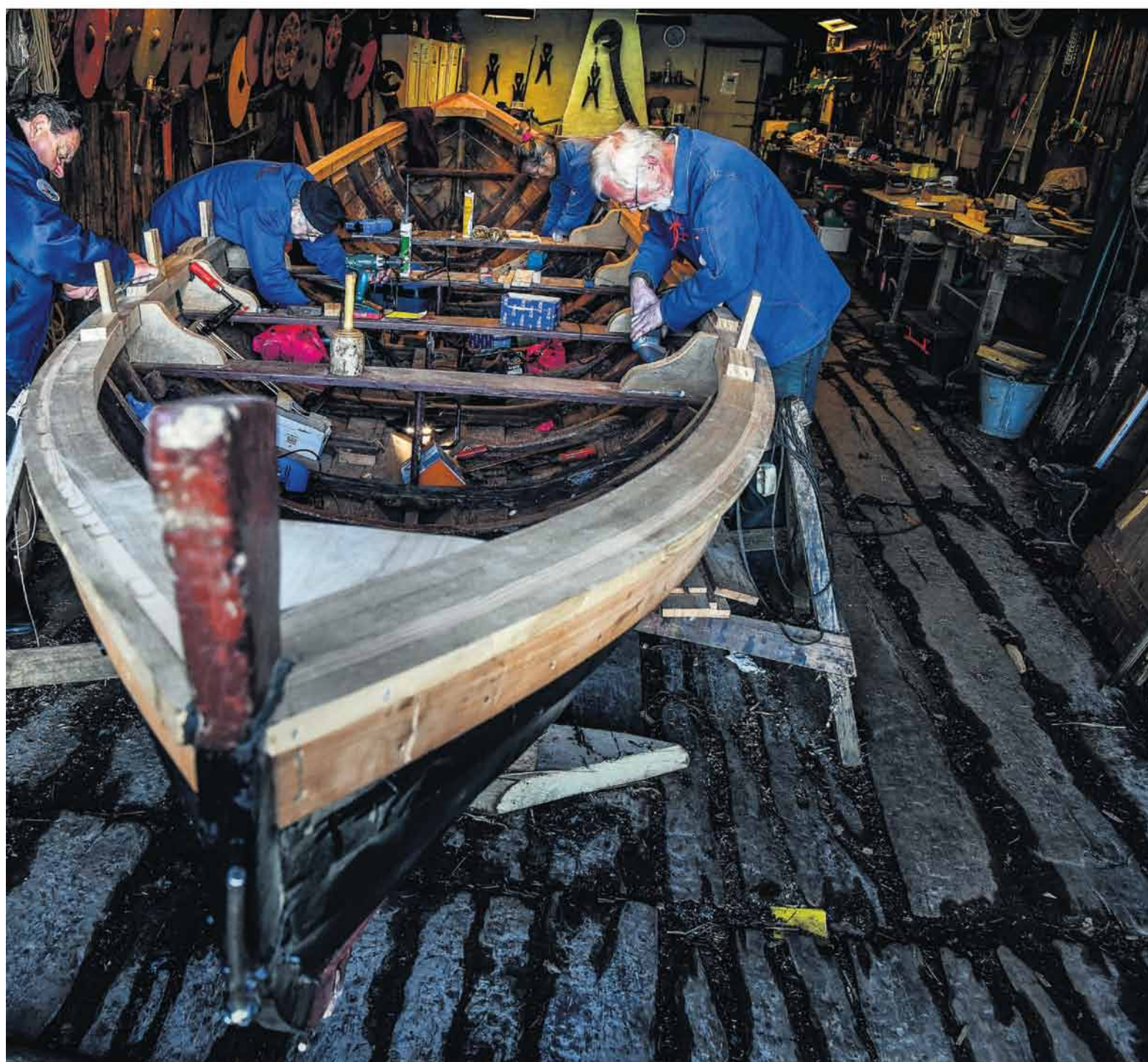
Nicole Møller og Jens Estoft har påtaget sig at skrabe den indvendige del af båden fri fra maling. Foto: Timo Battefeld

Medlemmerne i vikingeskibslauget har været på togt til både Slesvig og Oslo. Det er dog foregået i Sebbe Als, ikke i Ottar. Foto: Timo Battefeld

Nicole Møller har kommandoen, når det gælder hygiejne. Hun er tidligere sygeplejerske, og Peter Svendsen sætter ikke spørgsmåltegn ved autoriteten. Foto: Timo Battefeld

På andet år er medlemmerne i gang med en større reparation af båden, og håbet er, at den kommer i vandet engang i maj. Foto: Timo Battefeld